

Nykščiai aukštyn – tiesiausias ke

Net radę sėslių vietą jie neketina nustoti keliavę. Į platų pasaulį su kuprinėmis ant pečių išsiruošę 32-ejų Evelina ir 23-ejų Karolis tikina: jų **galvos pramuštos kelionėmis**. Ši – ypatinga ir ilga. Jos tikslas – pažinti kitus ir atrasti save.

Indrė Pepcevičiūtė
i.pepcevičiute@diena.lt

Karolis – labai praktiškas ir išradin-gas. Jis filosofas, nuolat ieškantis tiesos, gilesnio savęs ir kitų pažini-mo. Eveliną labiausiai įkvepia žmo-nių gyvenimo istorijos, jų gerumas, gamtos grožis ir didybė. Vieną vasa-ros vakarą gurkšnodami arbatą, ty-rinėdami žemėlapi, svajodami apie keliones, po pusmečio pramuštgal-viais save vadinantys Evelina ir Karo-lis jau važiuo svetimos šalies keliais. Išvykę iš Vilniaus jaunieji entuziastai rimtai savo kelionę pradėjo Turkijo-je. Per Azijos šalis pasiekę Australiją, dabar jie ten svečiuojasi pas draugus. Ši stotelė – tarpinė, pailsėti ir nau-jiems planams – į Amerikos ir Afri-kos žemynus – kurti.

Ką aplankė, su kuo susipažino, kokių nuotykių patyrė, su dien-raščio skaitytojais iš tolimosios Australijos dalijasi patys keliauto-jai, į gimtąją šalį grįžti planuojan-ty tik kitų metų vasarą.

– Ar daug ryžto reikėjo prii-mant šį sprendimą? Ar kaip nors specialiai tam ruošėtės?

Karolis: – Evelina trumpai kai kuriuose žemynuose svečiavosi ir anksčiau. Tiek, kiek leisdavo uni-versiteto ar darbų atostogos. Aš taip pat buvau išmaišęs visą Eu-ropą. Tačiau ši kelionė turėjo būti ypatinga, nes judame nenutrūksta-ma laiko ir erdvės gija, judami visų žemynų dvasią ir pasaulio pulsą. Ši svajonė kirbėjo kurį laiką, o atradus vienam kitą – minties dvynį – tai galiausiai pradėjo pildytis.

Tokiai kelionei ne tiek reikia san-taupų (nors jų šiek tiek reikia), kiek drąsos ir ryžto atsiplėšti nuo pa-vyzdingai sutvarkytos kasdienybės ir leistis nežinomybės link. Gyve-nimo aplinkybės susiklostė palan-kiai, tad teko nieko nebeatidėti ir imtis konkrečių veiksmų: apgalvoti

maršrutą, pasiskiepyti, nusipirkti būtiniausias daiktus, atsisveikin-ti su mylimais artimaisiais ir leis-tis į tolius.

– Koks jausmas apėmė, kai pra-dėjote krautis daiktus ir ruošė-tės išvykti?

Evelina: – Paskutinėmis prieš ke-lionę valandomis apėmė kiekvienam žmogui pažįstama paranoja – ar nepamiršim ko nors svarbaus šiam pusantrų metų trukšiančiam žygiui. Kertinius daiktus kaupėme po tru-putį, nes keliaudavome ir anksčiau. Sunkiausia buvo ne daiktus pakuoti, o skirtis su artimaisiais. Dar ta nežinomybė... Kas, kaip, ar...

Sąrašo pradžioje tik-riausiai išliks turkiš-ki saldėsiai ar burno-je tirpstantys mango vaisiai, o kava ska-niausia Indonezijoje.

– Ką su savimi pasiėmėte?

Evelina: – Juokiamės, kad esa-me tikrų tikriausios sraigės. Pa-siėmėme savo miniatiūrinius namus. Kuprinėse turime drabužių, tinkančių ir esant 35 laipsnių šal-čiui, ir 35 laipsnių atogrąžų kait-roms. Mūsų nepamainomi draugai šilti miegmaišiai gelbėjo mus šal-čiausiomis žiemos naktimis, o šil-kinė įmautė – vasaros karščiais. Kilimėliai, palapinės, geri batai ir sandalai, neperšlampami drabu-žiai, vaistinėlės. O dujinę viryklėlę susikonstravome patys: iš dviejų alaus ar gazuoto gėrimo skardinių. Tik reikėdavo nusipirkti spirito – jo gausi dažnoje vaistinėje. Abu turi-me daiktų, reikalingų savo erdvei ir jausmui kurti. Keliaudami rašo-me dienoraštį popieriuje ir virtua-

liai, skaitome popierines ar klauso-me įgarsintas knygas.

– Kokiais kriterijais vadova-votės sudarydami maršrutą? Juk reikėjo nuspręsti, į kurį pa-saulio kampelį vykti.

Karolis: – Visų pirma – įmano-mumas. Gali prisivajoti keliau-ti per Pakistaną, o vėliau užstrigti šalyje kaimynėje. Skaitėme nema-žai lietuvių ir užsieniečių keliautojų užrašų, šniukštinėjome ambasadų puslapius. Šilko kelias buvo vienas didžiausių iššūkių – vizas darėme ir Azerbaidžane, ir Irane. Kiek leng-viau buvo turistų išmindažiotuose kraštuose Laose, Malaizijoje ar In-donezijoje. Turistinių taškų sten-giamės vengti. Trokštame pažinti tikrus žmones, o ne jų kaukes.

– Kokias šalis per tą laiką ap-lankėte?

Evelina: – Išmaišėme Turkiją. Sve-čiavomės Gruzijoje ir Azerbaidžane, apkeliojome Iraną. Paskui toliau traukėme Šilko keliu per Turkmė-nistaną, Uzbekistaną, Kirgiziją ir Kazachstaną. Perkirtome Kiniją, Laosu, Tailandu ir Malaizija lei-domės pietų link. Indonezijoje per-lingavome Sumatros, Javos ir Balio salomis. Iš Balio teko skristi į Pertą, nes su pabėgėlių laivais nesinorėjo banguoti, o kitos legalios priemonės vandeniui ten vengtinos ir, kaip dau-gelis keliautojų patyrė, neįmanomos. Iš Perto patraukėme Melburno link, kur ir apsistojome mėnesiui.

– Ką tose šalyse atradote?

Evelina: – Australija stebina pla-čiakrašte gamta. Ji – it iš vaikystės knygos matytų paveikslukų: šuo-liuojančios kengūros, į tolį nugulę keliai, eukaliptų giraitės, tingios koalos, rėksnės papūgos. O Mel-burne atradome nepaprastai mielus ir mums daug padedančius Austra-lijos lietuvius.

■ **Nakvynė:** savo kuprinėse keliautojai turi visų reikalingiausių daiktų, taip pat ir Kazachstano kalnuose, o iš ryto linktelėti snieguotoms jų viršūnėms.

Indonezija traukė gyvuojančiais ugnikalniais ir žmonių pakilia nuotaika. Kirgizijoje kvapą gniau-žė kalnai. Kinija nustebino gamtos įvairove, nors, žinant jos platybes, nieko čia keista. Kinai pasirodė be galo smalsūs ir draugiški žmonės, tik jau taip vargiai naudojantys kūno kalbą, kad susikalbėti gestais neįmanoma. Tikėjomės, kad Tai-landas bus išlepintas turistų, bet kadangi traukėme neturistiniais maršrutais, svaigome nuo žmonių gerumo ir paslaugumo. Turkmėni-tanas ir Uzbekistanas gana uždarus

šalys, o jų žmonėms dar tenka kęsti elektros dingimą vakarais ir šaltuo-ju metų laiku, nes valstybė parduo-da išteklius kitoms šalims.

– Kas sužavėjo ir kas šokiravo?

Evelina: – Lietuviai labai svetin-gi žmonės, tačiau musulmoniškų šalių pagarba ir rūpestis svečiu stebėtini ir iš jų mums tik moky-tis. Vis dar prisimename Irane mus priglaudusius ar mums pagelbėju-sius žmones, kuriems svečias yra Dievo siųsta dovana. O šokira-vo suvoktas faktas, kad turizmas

■ **Atraktija:** šioje šventyklėlėje-tiltelyje keliautojai praleido žaibų ir audros kupiną naktį.

■ **Egzotika:** keliaudami po Aziją Evelina ir Karolis atrasdavo pačių netikėčiausių vietų apsistoti, kad ir šią pa-šūrę Laose.